

Hvor kragerne vender – den næste generation i dansk film

Publiceret 23/07/2021 i [Kultur/Film](#) af [Steen Blendstrup](#)

Print

FILM // ANMELDELSE – Det er eminent håndværk og så økonomisk filmkunst, at man fristes til at sige, at den er jysk (men filmen er altså optaget omkring Næstved). Flygtningen fra et familielandbrug vender hjem og bliver tvunget til at bekæmpe sine egne dæmoner. Til broderens bryllup. Diskussionen om hovedstad mod udkant og elite mod jordbunden bondskhed bliver gjort personlig i *Hvor kragerne vender*. Og vi er alle inviteret med til bryllups-festen.

Som det ofte siges, så kan du tage et menneske ud af provinsen, men du kan aldrig tage provinsen ud af mennesket. I *Hvor kragerne vender*, har forfatteren Irina – ja, derhjemme foretrækker de stadig at kalde hende Laura – i hvert fald ikke løst den ligning endnu.

Titlen kunne også have været, ”den fortabte datter vender hjem”. På den ene side er det næsten bibeltungt i sin symbolik. På den anden side er det et skarpt psykologisk portræt og til tider vanvittig morsomt. Og i visse situationer kaster den publikum af sporet med overtoner af gyser.

Hjem til gården

Det er måske meget konventionelt at krydsklippe mellem den unge forfatter Irinas interview i et fisefornemt litteraturprogram (med Knud Romer som vært – det er lige i øjet) og hendes hjemrejse med lokaltoget ud til – nå ja, som titlen siger, der *Hvor kragerne vender* – men det virker.

Vi forstår konfrontationen mellem de to verdener, og så er der det øjeblik, hvor Irina bliver modtaget af sin mor ... som straks kritiserer hendes nye korthårsfrisur. Hvis vi ikke fangede generationskonflikten og de stadig åbne sår med det samme, så får vi den en gang til i bilen mellem snakken om forberedelserne til brylluppet og beskrivelsen af butiksdøden i provinsen.

DET SLÅR GNISTER I SAMSPILLET
MELLEM BODIL JØRGENSEN SOM MODEREN OG ROSALINDE MYNSTER SOM DEN
FORTABTE DATTER I “HVOR KRAGERNE VENDER”.

Det lykkes dem at komme op at skændes om ungdomskriminalitet, hvor Irina bedrøvelsende trumfer med fakta om, at straf ikke løser problemerne. Håndfast opdragelse af unge lømler mod psykologisering og andet københavneri. Mor føler sig talt ned til. To verdener med dårlig kommunikation.

Invasion of the Body Snatchers

Som i den psykologiske gyser holdes vi længe hen i usikkerhed om, hvor det hele skal gå hen. Forældrene – Bodil Jørgensen og Jens Jørn Spottag – skildres med jovial jordbundethed næsten som en folkekomedie, for selv om de ikke forstår hendes bøger, så er hun jo deres lille Laura.

Men der er en nærmest science fiction-agtig uhygge over Irinas oplevelse af, at hendes nye svigerinde ikke bare er ved at gifte sig ind i familien, men er ved at overtage hendes plads. Det er heller ikke en hvilken som helst kvinde, men en kvinde, som Irina/Laura har en fortid med, før hun flygtede til København.

Eller også er den litteraturskolede Irina så vant til, at der skal være et psykologisk kompliceret plot i alt, at hun begynder at bilde sig ting ind. Det er jo så længe siden. Og ingen ser det samme, som hun ser. Lauras fortid trænger sig ind i Irinas virkelighed. Hun bliver i tvivl om, hvorvidt hun skal kæmpe for det, hun engang var, eller det, hun har lært sig at være.

Det indre og det ydre

Det er Rosalinde Mynsters film. De største øjeblikke ligger i den mindste mimik, og slutbilledet giver i hvert fald denne anmelder kuldegysninger. Kameraet følger hende i intime stunder både ude på marken, i stalden og i tilbageblik til det københavnske kunstmiljø, hvor man næsten kommer ind i hovedet på Irina og mærker de mindste stemningsskift.

Samtidig er der en varm sanselighed over miljøskildringen. Barndomshjemmet, hvor tiden synes at have stået stille. Køerne i stalden og på marken. Katten på den tomme gårdsplads. Omgangstonen blandt "de unge". Måske eksotisk for den, der er vokset op på stenbroen, men genkendelig for alle, der har trådt i en kokasse.

EN KOSTELIG SCENE UDSPILLER SIG MELLEM UNGDOMSKÆRESTEN, BRODEREN OG IRINA/LAURA, DER SLÅR TIDEN IHJEL VED AT SKYDE EFTER LERDUER. SOM KØBENHAVNERE VILLE SNAKKE OVER EN KOP LATTE.

I vinklen udkant vs. elite deler *Hvor kragerne vender* sol og vind lige. Instruktøren Lisa Jespersen har selv provinsbaggrund og udstiller både det forstille i de rigtige meningers kunstner-København og det dysfunktionelle i det hensygnende landbosamfund med en konservatisme, der kammer over i det reaktionære.

Men man bliver altså ikke væk fra ens brors bryllup. Og alle er velkomne ved bordet, uanset hvilke ugudelige københavnerier de har taget til sig. Så skal vi bare blive enige om, hvilke konflikter vi ikke taler om ... og hvilke vi klarer ude bag laden.

Der er georginer og bonderoser nok

Jeg røber ikke for meget ved at sige, at handlingen kulminerer til brylluppet, hvor [Lisa Jespersen](#) endda nikker ærbødigt til den nybagte Oscarvinder Thomas Vinterbergs *Festen*. Eller måske er det bare et *point of no return*, der ligger lige til højrebenet.

Men hvis hun er repræsentativ for den næste generation af filmskaberer i Danmark, så er der givetvis mere hæder på vej til dansk film.

Man kan endda sige, at *Hvor kragerne vender* læner sig op ad dogme-traditionen ved at få en masse ud af meget lidt. Ikke at det er grumset og håndholdt, men stramt og økonomisk fortalt. Der er ikke store special effects eller stort cast, men en ret begrænset location og en lille håndfuld skuespillere.

DU KAN TAGE KVINDEN UD AF PROVINSEN, MEN KAN DU TAGE PROVINSEN UD AF KVINDEN ...?

Som nævnt Rosalinde Mynster som Irina/Laura ... eller måske som *både* Laura og Irina. Hun viser mange sider af sig selv i konkurrencen med Anne Sofie Wanstrup som svigerinden/rivalinden, som til gengæld mest ses med Lauras skinsyge/hævnerrige øjne. Og Bodil Jørgensens mor forstår bare ikke, hvad hun har gjort galt.

Men vores opvækst kan ingen rende fra, hvad persongalleriet i *Hvor kragerne vender* en efter en bliver nødt til at erkende. Tilbage står så spørgsmålet, om de kan bade to gange i den samme flod.

Hvor kragerne vender er et lille, fortættet drama, der kan det hele. Få os til at grine og græde. Få os til at se os selv i spejlet og se "de andre" (uanset hvem *de* er). Fortælle så alle kan være med og kæle for detaljen, så cineasten må juble. Det er ikk' så ringe endda – eller på københavnsk: 5 stjerner.

[LÆS FLERE ANMELDELSER AF STEEN BLENDSTRUP HER](#)

***Hvor kragerne vender* havde premiere 22. juli**

Instruktion: Lisa Jespersen

Med: Rosalinde Mynster, Bodil Jørgensen, Jens Jørn Spottag, Anne Sofie Wanstrup, Thomas Kwan, Jesper Groth, Adam Ild Rohweder.

Pressefotos: Hyæne Film

- STEEN BLENDSTRUP
- SENESTE ARTIKLER

Steen Blendstrup er freelancejournalist og sexolog. Inden for journalistikken fylder kulturen meget – også i specielle tekstopgaver som manuskript til en reklamefilm for Skønheden og Udyret på Det Ny Teater. Det med sexologien kan du læse mere om på www.flirtmedlivet.dk.